

Dua

– Damlalar... · 31 Ağustos 2018

Dağıldım yine sensiz, bu zamansız mevsimlerde.
Dolu vurmuş bir buğday tarlası,
Tarumar olmuş bir meyve bahçesi gibiyim.
Açamayan başaklarım döküldü önlerime,
Bütün tomurcuklarım düştü büyüyemeden ellerime.
Nerden baksan harap,
Nerden baksan çaresizim.
Nerden baksan utanılası,
Nerden baksan hayattan yüz çevrilesi bir duygu bu hissettiğim.
Suskun yüreğim, suskun dillerim, hasretim suskun.
Gidişinden geriye kalan,
Bana miras diye bıraktığın her şey gibi,
Suskun bu hayat,
Ölümün soluksuz rengine bürünmüş gibi.
Sevmek...
Sevmek, sevilme bu değildi oysa,
Böyle yaşanmamalıydı bu hayat,
Böyle yaşlanmamalıydı insan,
Ve böyle son bulmamalıydı ömrün son demi.
Bütün kırılmışlığıma rağmen,
Bir sen olmalıydın yanımda,
Bir sen olmalıydın yanımda; gözümde, duamda, yâdımda.
Bir sen kalmalıydın bu yarada sızı adına,
Bir nefes uzağımda.

Hasret kaybolupta,
Silinirken bütün mesafeler kimi gönüllerde,
İki ayrı şehirde ve iki ayrı yürekte,
Aynı ritmi aynı anda yaşarken sevda adına birileri,
Aynı bankta yan yana oturupta dokunamamak,
Gözlerine bakıpta uçurumlarından düştüğüm halde,
O an ölmeyi bu kadar isterken,
Yokluğunu yaşamak düştü benimde nasibime.
Ve şimdi,
Ve şimdi öyle hasretim ki bir bilsen sana,

bakışına, gülüşüne, sesine, sitemlerine,
Hatta hayaline bile.
Herşeyimle hasretim herşeyine.
Gel desem ne fayda,
Dil döksem ne fayda,
Ah etsem ne fayda,
Dört duvar örmüşün ya sen kalbinin o aşılmaz zindanlarında,
Gerek yok darağacına,
Ben zaten ölüyorum her gün bin defa.
Eziliyorum verdiğim bu sınavın ağırlığı altında.

Zaman geçiyor, sorgusuz sualsiz hemde.
Ömür bitiyor, senden uzakta hasret kokan bir demde.
Ne olur bana gülme,
Ne işin var senin böyle duygular içinde deme.
Ben ettim, sen sakın büyük söz söyleme.
Sonra bir bakmışsın ki,
Benim gibi diline dolanmış bir acı dua;
Rabbim, ey büyük rabbim,
Ne olur,
Ne olur, ya bu sınavın sabrını nasip et sen bu kuluna,
Ya da al bu emanetini, zulmetme daha fazla bana.
Yeter artık, yeter...
Sen acı gayrı bu haddini bilmez günahkâra.
Hayat böyledir işte,
Kimine akar gider zaman su gibi,
Kimine takılır lanet saatin ibresi,
Sanki sana bir düşman gibi.
Söylesene,
Söylesene insan hiç özler mi vereceği son nefesi,
Öylesine yoruldum ki,
Öylesine canım yanıyor ki,
Ben özledim işte,
Vereğim o son nefesi,
Seni özlediğim gibi.
Seni özlediğim gibi...

<https://www.youtube.com/watch?v=utuh56iwrPA>